

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapestben Lang Lipót és Schwarz; Haasenstein és Vogler (Janus), Dukes és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haasenstein
és Vogler, (Ottó Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukes M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben Vatzina R. hirdetési irodájában

6. szám.

BRASSÓ, Csütörtök, január 14-én.

II-ik évfolyam 1886.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ“

ezüsti

politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap
második évfolyamára.

Lapunk 1886. január elsejével a második év-
folyamba lépven, ezennel új előfizetést hirdetünk. —
Eddigi t. előfizetőinket kérjük tisztelettel: sziveskedje-
nek előfizetéseiket mielőbb megújítani, minthogy lapot
csak úgy küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen
beküldetnek.

A hazafias cél iránti tekintetből kérjük lapunk
szíves terjesztését.

Előfizetési árak:

Egész évre (jan.—decz.) 7 frt — kr.

Félévre (jan.—jun.) 3 frt 50 kr.

Negyedévre (jan.—márcz.) 1 frt 80 kr.

Külföldre (egész évre) 20 frank.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvány-
nyal küldendők a „Brassó“ kiadóhivatalába.

Kiváncra bárkinek mutatványszámmal készsége-
sen szolgálunk.

Mint eddig, úgy ezentúl sem fogunk kimélni sem-
mi anyagi áldozatot, — csak kérjük a t. közönség b.
tömeges előfizetését, mit remél

a „BRASSÓ“ szerkesztősége és kiadóhivatala

A kulturegylet és a „Gazeta“.

II

A Gazeta honszerelme e szóban összpon-
tosul: gyűlöld a magyart, tagadd a ma-
gyar alkotmányt, s üldözd azt, a ki
utadban áll! Neki fogalma sincs arról,
hogy kell éjet-napot dolgozni, túrni, szenvedni,
harcolni, börtönbe vettetni, számkivetésben
élni, a bitófán is a haza éltetésével megdicső-
ülni. Az ő honszerelme: dühöngeni a kultur-
egylet ellen, mert az magyar, és torkaszakad-
tából fanatikus dervis módjára napról-napra
ezt kiabálni: maghiarisarea, maghiarisarea! —
tűz van, tűz van!”

A Gazeta és Tribuna esztelen dühöngé-
seinek részbeni kifolyása volt az irredenta ve-
res kiáltványa, mely hogy tüzet még sem
fogott, nem az ő érdemük; ők testvéreiknek
nevezték s nevezik ma is, kiket Bretiano, Ro-
mánia miniszterelnöke, Románia zsirján
élőddő gyilkosoknak (asasinic) nevezett.
És e lap elég vakmerő engem nevezni Tisza
szolgájának, e sz. kir. város és megye béke-
bontójának, a helyett, hogy hamut hintene fe-
jére. — Visszautasítom vakmerő rágalmát s

tiszta számokkal bizonyítom be, hogy a Brassó
városi és megyei tiszta magyarság még törvé-
nyes jogait is csak megszorítva gyakorolhatja
s hogy igenis szüksége van e megye lakossá-
gának olyan hazafias lapra, mely a hazafiatlan
és magyarellen es sajtóval szemben képviselje
magyarokat.

„Szüksége van Brassó város és Brassó-
megye magyarságának olyan hazafias lapra,
mely a hazafiatlan és magyarellen es sajtóval
szemben képviselje a magyar érdekeket; mert
Brassó sz. kir. városban és Brassó megyében
a magyarság törvényes jogait is csak megszo-
rítva gyakorolhatja.“ Ez áll abban a Gazeta
szerint „titkos“ levélben. Igaz, ez áll és én
ebből egy betűt sem vonok vissza, hanem szá-
mokkal bebizonyítom.

A Gazeta szerint a brassói magyarság előbb
a 286. számban még csak tisztán iparosok,
napszámosok és cselédek (ca meseriasi, munci-
tori si servitori), a kik a szászok és oláhok
után élnek. A másik számban, mintha észre-
vette volna, hogy igen eldobta a súlykot, már
oda bigyesztette: a hol a magyar lakosok fő-
leg iparosok, napszámosok és cselédek (unde
locuitori maghiari sunt mai cu s éma mese-
riasi, muncitori si servitori), a kik a szászok
és románok után élnek; de itt már nem veti
szemére a brassói magyaroknak, hogy a ro-
mánok és szászok nélkül egyetlen egy számát
sem bírnák megszerezni a „Brassó“-nak.

Ime a vak nemzetiségi dölyf netovábbja!
Ha egy betűt sem írnék többet, eléggé ki van
fejezve kétszer egymás után ez izgató nemze-
tiségi lapban a Brassó városi és brassó megyei
magyarság keserves helyzete, melybe azt a
nemzetiségi vak fanatizmus taszította és tartja.
„Iparosok, napszámosok és cselédek vagytok,
a mi kegyelmünkől éltek s e nélkül éhen
halnátok meg: tehát fogjátok be szájatokat!“
— A brassói összes románság válasza-e ez,
avagy pedig csak azé az izgató lapé? . . .
Csakis ezé!

Van egy 14 éves csiki leányka cselédem,
a ki ezt a kérdést vetette fel a napokban há-
romszéki nagyobb cselédem előtt: „Mondja
meg, mivel tartja Brassó várost a brassó me-
gyei hét magyar község, mivel Háromszék me-
gye és mivel Csikmegye?“ A nagyobb cseléd
nem tudta ezt a kérdést megfejtetni s a Gazeta
sem tudná, és az a 14 éves serdülő leányka

igy fejtette meg: „Brassó várost eltartja a hét
magyar falu tűzfával és pityókával, Három-
szék megye tiszta búzával s Csikmegye épület-
fával, borvisszel és leányceselédekkel.“ — Nem
tud-e ez a 14 éves leányka többet a nemzet-
gazdaságtanból, mint a Gazeta, a ki szemére
veti a brassói magyarságnak, hogy mint ipa-
ros, napszámos és cseléd a brassói szászok és
oláhok kegyelméből él?!

Bizony józanabb felfogása van Brassó vá-
ros helyzetéről ennek a 14 éves s csak falusi
iskolát végzett csik-dánfalvi székely leányká-
nak, mint a brassói 48 éves Gazetának, a ki
teljes életében mindig csak egy nótát dudol,
most al-, majd felhangokon, s ez a nóta
a már csömörlésig eldudolt, hazug nyelv-
kérdés.

Lássuk Brassó város statisztikáját az 1881.
évi hivatalos összeírás szerint. Brassó város
lakosainak száma 29.584; nyelv szerint szász
és német 9599, magyar 9508, román 9079.
Tehát már ezelőtt öt évvel 429 lélekkel multa
felül a brassói magyarság a brassói román lel-
kek számát, míg a szászok és németek együtt-
véve is csak 91 lélekkel multak felül a ma-
gyarság számát. Ezt még a Gazeta sem ké-
pes megdönteni cifra szólamokkal, mert hi-
vatalos adatokból vettem s ő is megtekintheti
az adatokat. — Mi erre a Gazeta felelete? Az,
hogy ne legyünk olyan fenn számunkkal, mert
mi magyarok csak iparosok, napszámosok és
cselédek vagyunk itt, kik a szászok és romá-
nok után élünk, a kik Brassó népességének
nagy többségét alkotják: „cari trăescu pe ur-
ma Romanilor si a Sasilor, ce formeză maio-
ritatea cea mare a populațiunii.“ Ezzel azt
akarja mondani a böcs „Gazeta“ hogy Brassó-
ban nincs intelligens magyar elem, a magyar
iparosok, napszámosok és cselédek pedig huz-
zák meg magukat, mikor a Gazeta felteszi az
ő pápaszemét, hogy megvetőleg végigtekintsen
rajtunk. — Soha ilyen római dölyföt!

Nem úgy állunk, Gazeta uram! Brassó-
ban a magyar értelmiség, az intelligencia oly
tekintélyesen van képviselve, hogy le azzal a
dölyfös pápaszemmel! A brassói m. kir. tör-
vényszéknél, járásbírósnál, királyi ügyész-
ség-nél, vám-, adó-, illetékkiszabási, építészeti, posta-,
távirda hivataloknál, erdő-, adó-, vesztégtézteti
és tanfelügyelőség-nél, megyénél, vasutnál, hon-
védségnél száznál többre megy azon magyar-

A „BRASSÓ“ TÁRCZAJA.

A megmérgezett.

(Vége.)

Az adófelügyelő kabátja ott függ hátul s belőlük
fehér papirba göngyölítve néhány zsemle kacsintott ki,
melyeket utavalóul tett oda. Meglátta ezt a számvevő
s a bosszu terve gyorsan elkészült. Álörügy alatt
kis kerülővel kiment az előszobába s a mint a kabát
mellett elhaladt, ügyesen kihuzta abból a zsemleket,
melyeket odakünn szerencsésen elfogyasztott. Képe-
letében azután maga elé varázsolta társa haragját,
ki éhes lesz, keresi a zsemleket, de nem találja meg.
Azután elfogulatlan arczczal ismét elfoglalta előbbi
helyét.

Az adófelügyelő azonban egy a falon függő tü-
körben észrevette a lopást s meglegedve mosolygott,
magában mondván: »Várj csak barátocskám, meg-
adod ennek árát!“

A számvevő figyelmeztette társát a hazauta-
zásra. Ez nem is ellenkezett.

— Csakhogy egy pillanatra még itt kell marad-
nod, — mondá aztán a felkelő számvevőhöz, — ha-
marjában még egy kis utam van, át kell futnom só-
goromhoz a szomszédba, hogy átadjam neki a strych-
chines zsemlet, melyeket borzasztó mennyiségű pat-
kányai kiirtására kért tőlem.“

A számvevő halotthalványan állott itt, utána
nézett barátjának. Arcza csaknem a halált tükrözte
vissza, kezei és lábai reszkettek, egész testét borzon-
gás futotta át, fagyos izzadság ütött ki rajta.

E pillanatban az adófelügyelő látszólag feldult
vonásokkal tért vissza. — »Istenem, Uram! — iste-
nem, Uram! — jajgatott — oh én szerencsétlen! A
zsemlek sűrűen vannak strychnin-nel behintve, — a
ki megtalálja és megeszi, a halál fia. Oh, én szeren-
csétlen! — ha erről a rendőrség értesül . . .

A számvevőt nem birták tovább lábai, egész
lényében remegett s tompán zuhant vissza székébe.

„Str . . . Strych . . . Strychnin-méreg . . . mérget
. . . mérget . . . ett . . . ettem — nyögte töredezett
hangon.

— Oh, te boldogtalan! — kiáltá az adófel-
ügyelő.

— Méreg . . . Strychnin — rebegte a számvevő.

— Korcsmáros! gyorsan egy pohár vizet! bará-
tom . . .

— Egy or . . . or . . . orvost, gyorsan . . . egy
or . . . orvost . . . — többet nem mondhatott az iz-
gatottságtól a számvevő s hatotként zárta le szemeit.

A csapszék kevés vendége hamar összecsoport-
tosult. — »Orvost, hívjatok orvost!“ — kiáltott
mindenki.

— »De nincs orvosunk ebben a fészekben« —
veté ellen a vendéglős.

— Van, véletlenül itt van a szomszédnál az
ujfalusi fiatal orvos — veté ellen a korcsmárosné —
hisz odaát beteg a kis leányka.

Az adófelügyelő kirohant az ajtón.

Már sajnálta a tréfát, de be nem vallhatta. Ott
találta még a fiatal orvost a szomszédnál, utközben
elmondotta neki az esetet s volt mjt hallgatnia az or-
vostól; majd az orvos is ifjúkori tréfának vette az
egészet. Hirtelen azonban felillant agyában a gon-
dolat: mit is mondott neki utoljára a számvevő az
életmentésről s másról? — s örömteljes mosoly vo-
nult el ajkain.

Komoly arczczal lépett az orvos a számvevőhöz,
a ki nyögve nyújtotta feléje kezét.

— Végem . . . végem közeledik . . . kedves . . .
orvos ur . . . — rebegé aggódalmasan, — okvetlenül
. . . halálos . . . — s borzadály futott végig testén —
a strych . . . nin??

— Oh, nem, — válaszolt az orvos, — ha egy
ügyes orvos — szándékosan hangsúlyozta az „ügyes“
szót — azonnal ellenszert nyújt, még lehet mentés
— s e közben örvendett a véletlen szerencsének.

— Gyorsan korcsmárosné, adjon ide egy tál
tejet, ezt a receptet pedig (pezsgőpor volt rendelve)
— küldje gyorsan a gyógytárba, hogy rögtön elké-
szítsék.

A tejet előhozták s gyorsan, epedve, mint még

ajku hivatalnokok száma, a kik megkövetelik a Gazetától, hogy tisztességesbben szóljon a brassói intelligens magyarságról. A brassói magyar kereskedő testület: bórkereskedő 1, butorkereskedő 2, divatárkereskedő 5, dohánytőzsdész 3, tűzifakereskedő 2, fűszerkereskedő 3, könyvkereskedő 1, lisztkereskedő 1, rőfös kereskedő 7 (román egy sincs), rövidruhakereskedő 4, sókereskedő 1, terménykereskedő 4, vegyeskereskedő 9, összesen 43; a 9 tekintélyes magyar ügyvéd, 3 orvostudor, 1 sebész a rom. kath., ev. ref. és ág. ev. magyar papok, a r. kath. középtanoda, az állami főreáliskola okleveles magyar tanárai, az áll. polgári fiu- és leányiskolák okleveles tanárai, tanítói, a r. k. és áll. elemi iskolák okl. tanítói olyan kis lények a Gazeta előtt, hogy még eddig hírét sem hallotta volna ezeknek? Negyvenre megy Brassóban azon magyar tanárok, polg. és elemi iskolai tanítók és hitoktatók száma, kiket a Gazeta kegyes engedelméből igaz, hogy a munkások számába, de nem a napszamosok, hanem a szellemi munkások számába sorozhatunk, a kik ismét a Gazeta kegyes engedelméből „a magyar állameszme“ lelkes bajnokai.

Azt hiszem tehát, hogy Brassó városában a magyar értelmiség a különböző hivataloknál, az ügyvédi, orvosi, lelkészi, kereskedői, tanári s tanítói karban oly tekintélyes számot tüntet elő, melyet úgy általános műveltségben, mint hivatásszerű foglalkozásában a szász és román intelligencia mellé bátran odaállíthatunk s kikerhetjük magunknak a pápaszemes Gazetától, hogy midőn mi a szász és román intelligencia létezését Brassóban soha és sehol nem tagadtuk, több tisztelettel viseltessék ennekutána a brassói magyar intelligencia iránt, kik Brassó város és a magyar haza érdekeit hiven és önzetlenül szolgálják, jövedelmüket épúgy Brassóban fogyasztják el, mint akár a Gazeta, tekintet nélkül arra, hogy szász, román vagy magyar az a kereskedő, az a házbirtokos és az az iparos, a kikhez készpénzzel szoktak fordulni. Ne venné hasznát ennek a jövedelemnek Brassó város szász és román lakossága? S nem lenne-e ez a brassói tekintélyes számú magyar intelligencia képes arra, hogy a „Brassó“-nak egy számát megvásárolja a románok és szászok segédelmével nélkül? Ilyent csak a Gazeta írhat; neki kiváltsága nagy szavakban ostobaságokat találni olvasóinak táplálására.

Vegye figyelembe — ha méltóztatik — a Gazeta, hogy az az általa gögösen lenézett brassói magyarság a következő egyleteket tartja fenn: 1. Magyar társalgó, 25 év óta; 2. Magyar dalárda, 26 év óta; 3. Polgári kör, 13 év óta; 4. Iparos ifjak önképző és segélyező egylete, 4 év óta; 5. Takaré- és önszegélyező egyesület, 2 év óta; 6. Protestáns nőegylet, 8 év óta; 7. Közművelődési főkegylet, félév óta; 8. Középtanodai tanártestület főkegylete; 9. Magyar kereskedők egylete, mely önerején iskolát tart fenn. Ez a kilencz egylet mind tisztán magyarok által fentartott egylet; eze-

soha életében, kevés, de jó kortyval megitta a számvevő mind.

— Ugy-e bár ez jól tesz? — Nem érez már valami könnyebbülést? — kérde az orvos.

— De igen... a görcs engedett... a lábak sulya is már veszt... könnyebben érzem magam.

— Vegye most ezt a port! — s ezzel a gyógtárból hozott pezsgőport egy pohár vízbe keverve, odanyújtja a számvevőnek.

— Oh, hogy enyhít ez!... Orvos — orvos ur... kedves orvos ur... hogyan... háláljam meg ezt önnek!

— Csak nyugalom, — nyugalom, számvevő ur, — igya meg hamar ezt a meleg tejet; mutassa az érverését, no. ez jó, — hát a nyelvét, ez is jó, — nos menjen lassan fel és alá a szobában.

A számvevő megfogadta az orvos rendelkezéseit; az adófelügyelő támogatta sétájában, — néhány perc múlva azonban ismét leült. Az orvos újból megtapogatta a pulzusát.

— No, — mondá megnyugtatólag, — a válság szerencsésen elmúlt.

A számvevő nedves szemekkel nézte őt.

— Orvos ur, orvos ur, — mondá azután megindulva, — hogyan hálálhatom ezt meg önnek. Ön életem megmentője. Legkedvesebb tulajdonomat adom önnek, — leányomat tegye boldoggá! — Meghatva nyújtotta kezét az orvos felé.

ken kívül a rom.-kath. jótékonyági és oltár-egyletben jelentékeny áldozatot hoznak a brassói rom. kath. nők a szegény a szegény elaggott nők, szegény iskolás gyermekek felruházására, az egyházi szükségletek beszerzésére. Jelentékeny áldozatot hoz a brassói magyarság az állami iskolába járó szegény tanulók felruházására, a magyar színészet támogatására, a „Brassó“ hetenként háromszor megjelenő magyar lap fentartására. Jelentékeny évi áldozatokat hoznak a tisztán magyarajku ev. ref. és ág. ev. egyházak hívei a szegény iskolás gyermekek ruházására. — Ha az itt előszámlált czélokra évenként önkéntesen áldozott forintokat valaki összeszámlálná: kalapot emelne a brassói magyarság előtt s nem osztályozná olyan lenézőleg, mint a büszke Gazeta.

Koós Ferencz, m. k.
író. tündökos tanfelügyelő,
a kultur-főkegylet elnöke.

A köztörvényhatóságokról szóló javaslat 54. §-a ellen a kassai ügyvédi kamara is kérvényt intéz a képviselőházhoz. Ezt a kassai kamara f. hó 6-án tartott rendkívüli közgyűlésén határozta el.

Külföld.

A szerb-bolgár háború.

Belgrád, jan. 13. A királynál tegnap sabácsi, valjevoi és podrinjei nagyszámu küldöttségek tisztelegtek. Valamennyi szónok kiemelte, hogy csak azért küldettek: fejeznék ki a jó király előtt, mily rendíthetetlen hűséggel és ragaszkodással viseltetik iránta a szerb nemzet s mennyire kész életét és vagyonát áldozni a hazáért; hogy pedig bebizonyítsák, mikép nem pusztá frázisok ezek, kijelentik azt is, hogy mindannyian készek egy évi adójukat előre kifizetni, nehogy a kormány pénzülszükségét szenvedjen; kijelenteni jöttek továbbá azt is, hogy teljes bizalmat helyeznek a jelen kormányba, helyeslik annak politikáját és támogatni készek azt.

Milán királyt igen meghatotta a ritka ragaszkodás és hűség e nyilvánulása s igazi szónoki hévvel előadott válaszában kiemelte, hogy élete legszebb pillanatai közé számítja az ily napokat, mint a mai, mikor szeretett népe és kedves testvérei ajkáról a hű ragaszkodás szavait hallhatja. Szerbia bizonyos lehet arról, hogy ő nem ismer más érdeket, csak a szerb nemzetét.

A király beszédét szűnni nem akaró lelkes eljenzés követte.

Milán király ma délelőtt kihallgatáson fogadta Pintér alezredes, belgrádi osztrák-magyar katonai attachét. Horvathovics tábornok pedig három órán át tanácskozott a külügyi, hadügyi, pénzügyi és belügyi miniszterekkel, azután két órai kihallgatáson volt a királynál.

A kiegyezési es tárgyalások eredménye.

Ő felsége elnöklése alatt f. hó 10-én megtartott közös miniszteri értekezleten, a melyben gróf Kálnoky, gróf Taaffe, Dunajewszky, báró Pino, Tisza Kálmán, gróf Szápáry és gróf Széchényi miniszterek vettek részt, a két kormány közt az egyes kiegyezési kérdések ügyében történt egyetértő megállapodások konstataáltak és elhatározottak, hogy a még függőben levő

Ez pedig örömmel fogadta azt s ujjongva kiáltott oda: Korcsmáros, tiz üveggel a legjavából! Uraim, igitanak önök mindnyájan a boldog mátkapár egészségére!

A számvevő még máig sem tudta meg az akkori csint, mert midőn röviddel ezelőtt első unokája keresztelője alkalmával az asztalnál tréfásan tárgyalták, mi váljék egykoron a fiuból, diktátori hangon szolt az öreg: A fiu? — Nos, a fiu természetesen mi más lehetne, mint — orvos!

Apróságok.

Boldog családapa

— No, most én is boldog apává lettem!

— Ne modja! Fiu, vagy leány?

— Egyik sem! Hanem a „legeslegujabb“ hadastany-egylet fölkérte a feleségemet zászlóanyának.

Nyulvadászat.

— Ön mindig azt állította, hogy puskája görbe, azért nem talált: most van új puskája, s még sem lő semmit.

Egy világi albumából.

„Jön egy kor, mikor a rúttság is elmúlik, mint minden e világon. A nők, a kik szépek voltak, megszűnnek azzá lenni s azok, a kik rutak voltak, bátorságot vesznek maguknak azt állítani, hogy valaha szépek voltak.“

részleteket illetőleg, melyekre nézve szakértők meghallgatása szükségesnek mutatkozik, a tárgyalást írásbeli uton folytatják. Az eddigi tárgyalások eredménye következő:

A fennálló vám- és kereskedelmi szövetség kevés, lényegtelen módosítással fenntartatik. Az általános vámtarifa revíziója oly módon fog történni, hogy mind a két parlament elé egy közel 300 tarifátételre kiterjedő vámnovella fog terjesztetni. E vámnovella alapjául a már tavasszal beterjesztett javaslat szolgált, csak hogy még számos más czikkre nézve is vámfelélések — átlag oly magasak, mint a német vámtarifában, — állapítottak meg, csupán ama czélból, hogy a monarchia termelése és ipara megvédésék, illetőleg a mennyire az lehetséges, kompenzáció adassék, mert számos czikk kivitele a külföldi vámfelélések által teljesen lehetetlenné tette.

A gabnavám felélése ezuttal egyáltalában nem tárgyalatott, mert e vámok már az említett első novellában oly magasra voltak fölvéve, mint a minőkre azokat Németország állapította meg. Csapán a petroleum osztályozása és a mélassa vámtétele maradt függőben. A fogyasztási adó praecipium kérdése meg sem lett vitatva. Megállapított azonban, hogy a czukoradó módosítása ügyében törvényjavaslat terjesztessék elő, a mely szerint jövőben a terményadó rendszer hozassék be s a czukor akármelyik fogyasztási adóterületről — tetszés szerint minden határponton — a megfelelő visszatérés mellett kiléphet.

Az 1878. évben megállapított adóvisszatérítési praecipium leszámolása jövőre a mindkét részen levő pénzügyi adminisztrációk által közvetlenül fog eszközölni. A többi fogyasztási adótörvény mind változatlanul érvényben marad.

A bankszabadalom meghosszabbítására vonatkozólag a két pénzügyminiszter most már a legközelebbi napokban azonos leiratban válaszolni fog arra az átiratra, melylyel a bank a múlt őszön a két kormánytól szabadalma meghosszabbítását iránt folyamodott és e leiratban formulálni fogja azokat a feltételeket, melyek alatt a bank kérése teljesíthető fog. — Miután e leiratban egy pont kivételével, a bankszabályok mindama nem csekély módosításai bennfoglaltak, melyeket a bank vagy eredetileg maga követelt, vagy a keresztyült tárgyalásoknál elfogadott, az osztrák-magyar bank főtanácsa illetőleg közgyűlése e feltételeket valószínűleg egész terjedelmükben elfogja fogadni.

A bank jegyeinek fedezeti módja a módosított alapszabályok szerint az eddigittől lényegesen különböz, a német birodalmi banknál fennállóhoz hasonló lesz, a mennyiben a bank köteles lesz mindenkor a bankjegyforgalom kétötödét, vagyis 40 százalékát ezüstben, aranyban, vagy külpiaozokra szóló aranyváltókban készletben tartani, a nélkül, hogy a jegy kibocsátásnak magassága tekintetében valamikép korlátozva lenne; a bank azonban kiadott jegyeinek 200 milliót meghaladó fedezetlen maradó összege után pro rata temporis öt százalékot fog adó fejében fizetni. Emmez új megalapodás által a bank abba a helyzetbe fog jutni, hogy messzebb terjedő jogos igényeknek és szükségleteknek is meg fog felelhetni. A bank jövőre a Magyarországon kötött jelzálogüzletek után eső adót a magyar kincstárnak fogja fizetni. Az eddigi alapszabályoknak az az intézkedése, mely szerint a leszámítandó váltókon levő aláírások közt legalább egynek bejegyzett czégtől kell származnia, jövőre el-esik, ezt nem a kormányok kívánták, hanem maga a bank főtanácsa jelezte átiratában az érintett módosítás szükségességét. A főtanács a február 3-án megtartandó közgyűlés előtt néhány nappal közzéteszi a két pénzügyminiszterhez intézett átiratot, hogy alkalmat nyújtson a részvényeseknek arra, hogy azok a főtanács eljárása iránt tájékozódhassanak.

A két kormány, mihelyt a jelenleg még függőben maradt pontozatokra nézve egyetértelműség jön létre, fel akarja szólítani a két törvényhozást, hogy a quota megállapítására küldjenek ki regnikolális bizottságokat. Egyidejűleg a kiegyezésre vonatkozó összes törvényjavaslatok is előterjesztetnek, úgy, hogy azok — feltéve, hogy a regnikolális küldöttségek idejekorán befejezik teendőiket — még a jelen ülésszak folyamában elintéztethetnek s ily módon kikerülthetnek a vám- és kereskedelmi szerződés felmondása A vámnovella ily módon esetleg még az idén életbe léphet és az új bankalapszabály intézkedései 1886. évi január 1-én — ekkor azonban tizenegy évi időtartammal — érvényessékké válhatnak. Ezenkívül az új czukoradó törvény is már az 1886. évi őszi idényre lenne aktiválható.

Megyei ügyek.

Brassó megye közigazgatási bizottságának havi ülése.

1886. január 11-én.

A megyei közigazgatási bizottság f. hó 11-én tartotta január havi rendes ülését hat választott tag s az összes tisztviselők jelenlétében. Az alispán a beállott új év alkalmából üdvözölve a jelenvoltagekat, tudatja, hogy gróf főispán ő méltósága akadályozva lévén a megjelenésben, ő fog elnökölni s azzal a gyűlést megnyitja.

Ezután Tompa Sándor főjegyző néhány katonai elbocsátási ügyön kívül előterjeszti a múlt évi 981—997 számú darabokat, valamint nyolcz fél évi jelentést, melyeket kivonatban közölünk.

A közigazgatási bizottság jelentéséből a miniszterelnökhez kiténik, hogy a bizottság a múlt félévben

hat rendes és sürgős adóügyek letárgyalása czéljából decz. 30-án egy rendkívüli gyűlést tartott. A múlt év I. feléről hátralékban maradt 70 ügydarab; a II. felében beérkezett 489 darab, melyek közül 533 letárgyalatott, míg a hátraléknak mutatózó 26 ügydarab a jelen ülésben nagyobbára szintén elintéztetett.

A megyei központi iktatóba bevezetett ügyek közül a múlt év első feléről átjött 264 darab; új érkezett 5955, melyek közül elintéztetett 5936, míg a hátraléknak mutatózó 283 ügydarab nagyobb része kiadványozás alatt áll. Fegyelmi ügy nem tárgyalatott. Első vagy másodfoku határozat ellen 145 fellebbezés adatott be, melyek között van 122 adóügyi fellebbezés.

A belügyminiszterhez teendő jelentés szerint a közigazgatási bizottság személyzetében csak annyiban állott be változás, hogy a legutóbbi megyei közgyűlés Hubbes János helyébe Lengeru Jánost választotta az 1886—87. évekre; a közigazgatásban semminemű fennakadás nem volt; a megyei pénztár és közalapok mi-benállása a törvényszerű számonkérőszék által eszközölt vizsgálaton kívül még ellenőriztetett a megye alispánja, t. ügyésze a számvevőjéből álló bizottság által havonként eszközölt rovacsolás útján is minden alkalommal hiány nélkül s rendben találtatott. Nagyobb értékű községi vagyon nem vásároltatott; az eladások közül felemlítendő Sz.-Magyaros községnek 26000 frt-ért történt cseraeladása. Bevándorlási eset nem fordult elő, — kivándorlás 8. Tüzeset volt 18; a leégett tárgyak becsértéke 11052 frt, miből biztosítva volt 5825 frt 75 kr. Szegény-alapja minden községnek van s az abban fekvő tőke gyümölcsözőleg kezeltek. Az egészségügy, habár szörványosan fordultak is elő járványok, kielégítőnek mondható.

A beoltás 2092 gyermekben — 219 frt 66 kr ojtási díjjal — jó sikerrel végeztetett. Öngyilkossági eset volt 13, véletlen haláleset 22. A megye összes gyógytárai megvizsgáltattak, valamint a Brassó-Bolonyában a múlt év folyamán engedélyezett gyógytár is megnyithatónak nyilvánított. Az összes jégvermek jéggel elláttattak. Az állategészségügy — leszámítva a rendkívül gyakran előfordult lépfenét — kielégítő volt.

A honvédelmi miniszterhez teendő jelentés szerint a rendes utósorozások s felülvizsgálatok megtartattak, sőt aug. 3-án rendkívüli felülvizsgálás tartása vált szükségessé. Házasulási engedély adatott 1; elbocsátási eset volt 14.

A megye közgazdasági helyzetéről a kereskedelmi miniszterhez teendő jelentés a lehető legszomorubb képet tárja fel. E szerint az 1885. év gazdasági szempontból egyik képzelhető legrosszabb.

Az év első felében előfordult elemi csapásokhoz a második felében járult a gabona, gyümölcs és állatok árának oly nagy mértékben aláhanyatlása, hogy a különben is sújtott gazdanépnek nagy része a mindennapi legszükségesebb életkellékeket sem volt képes jövedelméből beszerezni s kénytelen volt az alispán a megye területén könyöradományokat gyűjteni, melyeket a közelebbi napokban fog szétosztani.

Az ipar- s kereskedelem terén — dacára az általános nyomott viszonyoknak — nagyobb mérvű bukások nem fordultak elő.

A pénzügyminiszterhez teendő adóügyi jelentésről már lapunk 5-ik számában emlékeztünk meg s így felesleges azt e helyütt ismételni.

A vallás- s közoktatásügyi miniszterhez teendő jelentésből kiveszszük a következő adatokat. A múlt félévben a brassóme gyei állami óvodák közvizsgálatai jó sikerrel tétettek le. A tanfelügyelő a megye iskoláinak nagy részét meglátogatta. Az ág. hitv. ev. (szász) egyház főtanácsa a magyar nyelv tanítása iránt megtette az erélyes intézkedéseket s ennélfogva most a magyar nyelv a megye területén lévő összes ev. iskolákban kellő óraszámban tanítatik; míg a gör. kel. román iskolákban az illető törvény életbe léptetése óta a magyar nyelv kellő eredménnyel tanítatik. Fontos körülmény a női kézi munkatanítás behozatala az állami iskolákban s csak kívánatos volna ennek gyakorlatba hozatala a felekezeti iskolákban is. A takarékpénztári intézmény is csak az állami és községi iskoláknál vert erős gyökeret, melyekben megta- karítottatott 486 frt 58 kr. A felekezeti iskolánál ez intézmény még eddig nem léptetett életbe. (Elég kár! Szerk.) — Új iskola szervezetett egy s. p. Hosszúfaluban az iparos-tanonciskola. A szegény tanulók az idén is segélyeztetek téli ruhával stb. Ugyanezen jelentéshez van csatolva a megye összes tanügyi viszonyairól szóló statisztikai kimutatás. (Erről azonban külön fogunk megemlékezni. Szerk.)

(Folytatása következik.)

Kaszinói párbeszéd

Hazaff János ügyvéd és Saxoni Justus nyugalmazott senátor között:

Difficile est satyram non scribere.

I.

(Folytatás.)

Hazaff. Kétségtelen tehát, miképpen András királyne mkedvezett egyik nemzetiségnek a többi rovására; a mit adományozott, azt az „unus populus” a politikai egységet képező összes lakosságnak, nemzetiségre való tekintet nélkül, szánta volt.

Nem tagadható, hogy későbbben is fordultak elő adományozások; így nevezetesen a hét bírák, egyes városok és a „nemzet összessége” javár; de ez a fenti felfogáson mit sem változtat; mert a mit kaptak, az kétség kívül az illető politikai közösség összes lakosságáért volt.

Ezen felfogásnak számos későbbi leirat és rendelet is hódolt; így nevezetesen Ferencz császár és magyar király alatt kibocsátott több rendbeli kir. leirat és rendelet ismételt konstata, hogy „unus populus” alatt a királyföld összes lakossága, nyelvkülönbség nélkül, értendő; minélfogva intézkedés teendő, hogy a nemzeti vagyonból a katolikus iskolák és a románok egyházai és iskolái megfelelően segélyezendők.

Eme felfogás helyesége mellett az is bizonyít, hogy minden időben és évente az összes székeknek közigazgatási szükségleteik fedezésére, a nemzeti vagyon jövedelmeiből megfelelő quóták kifizetettek, és pedig azoknak is, a hol mint az ujjegyházi, (Leschkirch) a szerdahelyi, (Reussmarkt) a szászsebesi, (Mühlbach) és a szászvárosi székekben a lakosság többsége román ajku volt.

E helyt nem lesz felesleges azon fontos körülményről is megemlékezni, miszerint az 1860—67-ki provisorium nyomása alatt, tehát oly időben, midőn magyar „miniszteri ahsolotizmus” nem létezett, — a szász nemzeti egyetem a szászok kizárólagos tulajdonjogáról felállított tézis tarthatatlan volt maga is beismervén, úgy a brassói román gimnáziumnak, vala mint a szászvárosi református magyar gimnáziumnak is évi subvenziókat kiutalványozott.

Saxoni. Nem szégyenlem bevallani, hogy halottam most öntől egyet-mást, mit eddig nem tudtam. Azonban nem hiszem, hogy mindaz, a mit a szász irányadó körök előtt is ne legyen ismeretes.

Hazaff. Arról szó sem lehet! ismerik azt ott ép úgy, mint a hogy mi ismerjük.

S. Miből magyarázható tehát a két ellentétes állítás; mert a hol tények forognak kérdésen, ott véleménykülönbségről nem lehet szó. Igazság csak egy lehet. De miután a szászok, az imént hallottak dacára következetesen ragaszkodik elfoglalt álláspontjához; a nemzeti vagyonhoz való kizárólagos tulajdonjogot a maga részére igényelvén: lehetetlen, hogy ez minden alapot nélkülözzön.

H. Pedig mégis alaptalan, és a dologban az a legsajátságosabb, hogy ezt az illetők is jól tudják; de úgy jártak ezen hazugsággal, mint Garay János híres, kedélyes obsitos bakája, ki „annyit emlegette magát és lovát, hogy végre is huszárnak kellett hinni magát.”

Különben az egész — a mint már kimutatni volt szerencsém, — nem egyéb, mint pusztá ráfogás; ez pedig ered a szász burokrata, theologusok és újságírók e kérdésben nagyon közlelő érdekelt phalanx-jától.

(Vége következik.)

Helyi és vidéki hírek.

Meghívás. A brassói magyar kaszinó évi rendes közgyűlését folyó hó 17-én délután 3 órakor tartja meg helyiségeiben, melyre a kaszinó tagjai ezennel meghívattak. A gyűlés tárgyai: 1) elnöki megnyitó beszéd; 2) jegyzőkönyv olvasás; 3) a választmány évi jelentése; 4) jelentés a pénztáros és gazda által vezetett számadásokról és a felmentvények megadása; 5) jelentés a könyv- és irattár állásáról; 6) az évi költségvetés előterjesztése; 7) a közgyűlés előtt a választmányhoz írásban beadott, vagy szóbeli indítványok tárgyalása; 8) a tisztségviselők és 14 választmányi tag megválasztása.

Gyűlés. A brassai iparos ifjak egylete f. hó 10-én délután tartotta tisztújító közgyűlését. A választás ugyanazon eredményű volt, mint a múlt évi.

Korai tavasz. Míg még Olaszországból is kemény téli jelentések érkeznek, itt a dél-keleti havasok aljában e héten tavaszias idő állott be. A házak fedele fedve hóval s a nap már égetően kezd sütni. Hó helyett eső esik, a mi persze oly pocsolót idéz elő, hogy járni sem lehet. Mi lesz ebből? sopánkodnak a babonás vén asszonyok? Tegnap óta ismét megváltozott az idő, újból a tél kezd uralkodni is fagy van.

Dr. Weisz Ignác s társai által a magyar hirdetmények tárgyában a városi tanácshoz beadott kérvénye még nem került tárgyalásra, holott a referens, Bojer főjegyző, még dec. 31-én kapta az aktát kezé-

hez. Vajjon ez is arra a sorsra fog kerülni mint a tanács aktáinak legnagyobb része, hogy legkevesebb három hónapig hever a referens asztalán, hogy újabb három hónap múlva tárgyalás alá kerüljön s az év harmadik harmadában kézbesíttessék. — Ez az ügydarabb nem nagy fejtörést okozhat a t. városi főjegyző urnak, — csak tessék átolvasni a szászok által annyi hangoztatott nemzetiségi törvényt s meg fogja találni, hogy a városi tanács köteles a kérvény teljesítésére. — A tárgyhöz különben még lesz alkalmunk hozzászólni.

A bolonya vize olyan zavaros, mint a legzavarosabb malota. A gyógytár előtti kut vize még mosogatásra sem használható. Jó volna, ha a tanács az új gyógytárral szerződést kötne a víz desztillálása iránt. Előbb-utóbb ugys erre kerül a sor Brassóban!

Bartesch-monumentum. A piaci pissior ügyében kiküldött bizottság egyik katoná viselt tagja, mint értesülünk, azon nézetének adott kifejezést, hogy ezen munumentum a posztó festőknek adassék bérbe, miután az katonai órházzá át nem alakítható.

Templomi zene. Jövő vasárnap délelőtt a helybeli róm. kath. templomban Jaschik Gy. karnagy vezetése alatt Führer Róbert A-Moll miséje zene- és ének-karra adatik elő. Betétül: Offertorium Weiss L-től, duo sopran és alt hangra.

Zeneestély. A tegnapi „Novitäten-Abend” kedéyesen folyt le. A nagyobbára Fahrbach jun. táncszerezeményeiből álló műsor kedvező fogadtatásra talált. Hogy jól játszott a városi zenekar, ez oly társulatnál, mely symphonia előadására képes, magától értetődik, egészen eltekintve karnagyuk Brandner ur buzgóságától, ki a zene műsájának e könnyebb tartam terénkei is lelkiismeretesen betanította. Közönség több lehetett volna.

A trónörökös Kapuvárott. Kapuvári levelezőnkől vesszszük f. hó 8-iki kelettel a következő sorokat: F. hó 7-én a helybeli hrg. Eszterházy-féle uradalom főbörnkösége jószívű igazgatójának báró Berg Gusztávnak magas vendége volt Rudolf trónörökös ő fensége személyében, a ki reggel 7¼ órakor Ferencz Este, Lipót és Ottó ugy Koburg Fülöp főherczegek, Wurmbrandt és Bomb lles grófok kíséretében megérkezett a kapuvári indóházhoz, honnan rövid reggelizés után a lövonati kocsikon folytonos éljenzések között a Hanságra hajtott! Az ezen alkalomra rendezett hajtóvadászon, melyben herczeg Eszterházy Miklós Sopronmegye főispánja és Simon Odön alispán is résztvettek, este 5 óráig 5 rókát, 16 szarvast s özet, több nyulat és baglyot ejtettek. Este 9 órakor ő fensége a várkastélyba visszatérvén, a helybeli állami és megyei tisztviselői kar, tanítótestület és városi képviselő együttes tisztelegését illetve hódolat-nyilvánítását fogadta, mely alkalommal a város bírása csinos beszédben üdvözölte és éltette ő fenségét. Rudolf trónörökös válszában szokott nyájasságával megköszönte a jó kívánatokat s örül — mondá — a mikor e kies vidékre lerándulhat s nagyon örül annak, hogy oly örömteljes fogadtatásban részesült és hogy itt is igazi honfiakat talált. Általános örömet keltő szavait azon szép mondatlal fejezte be, hogy éljen imádott hazánk és királyunk! A harsogó éljenzések után ő fensége körüljárt a fogadó teremben s többeket megszólított, tudakozódván állása-, családjá-, illetősége helyéről és estleges katonai szolgálatáról. Este 1¼ órakor ő fensége a kivilágított, két szép diszkapuval és számtalan lobogóval feldiszlített városon keresztül folytonos örömrivalgások között lovas banderium kíséretében az indóházhoz visszahajtatott, honnan kölesönös bucsuzások után Bécsbe visszautazott. (B.)

Martini tanár, a ki Európa és Amerika legnagyobb városában a legnagyobb szenzációt keltette Silhouette mutatóványaival, keresztututaztában Romániába, ma kedden és Vasárnap a Nr. 1. szálloda nagy termében nálunk is fogja művészetét — mely egy általa feltalált egész új genre-t képez — terített asztalok mellett bemutatni. Legutóbb Nagy-Váradon vendégzerepelt. Az ott megjelenő „Szabadság” ezeket írja a művészről: Ha bűvész Bergheren kívül nem volt képes a nagyváradi közönség figyelmét felkelteni, úgy Martini tanár volt az, ki mutatóványaival bebizonyította, hogy a bűvésznek nemcsak technikai ügyességgel, fűrgé mozdulatokkal kell birnia, hanem megkívánatik a vonzó előadás. A műsor első szakaszának minden egyes pontja felette érdekes volt, úgy hogy merjük állítani, miszerint ehhez hasonló előadást keveset láttunk. A második szakaszban bemutatott Stüllája, egy élő nő feje, mely a levegőben lebeg, és különböző találmányokat megjejt. A műsorozat legérdekesebb részét a Silhouettek. Martini nézőközönsége elégedetten hagyta el a termet, mert az árnyékképek csupán keze által hozattak létre. Az ujjak gyors mozgásából és elhelyezéséből a következő árnyék alakokat láttuk e fehérlepon. Egy szendén elősuhanó hatyu mosakodva és szárnyait rendezgetve, két verekedő kacsa, a fü harmatát szedegelő özi, tromba ormányu elefánt, kerdődző tehén, ügető paripa, mosakodó czicza, továbbá különféle állatok csoportokban. Az emberi alakok valóban mesteri alakítások voltak, a mennyiben nemcsak a körvonalak látszottak, — hanem azok heves mozdulatai, a pap a szőszéken beszélve, a szerető pár csókolózva, erélyes vitatkozás perelés, verekedés és birkozás. Az előadás, melyre még visszatérünk melegen ajánljuk a t. közönség figyelmébe.

B. S. urnak Brassó. Szives elnézést kérünk, hogy a hozzánk juttatott referátát rendkívül térszűke miatt ki kellett hagyni. Jövőre okvetetlen jő.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

H I R D E T M É N Y E K.

Hirdetmény.

Az 1880. évi XXVII. t.-cikk 13. §-nak 3. pontja értelmében valamennyi helybeli, valamint itten tartózkodó idegen hadkötelesek, kik hadmentességi díjat fizetni tartoznak, ezennel felszólíttatnak polgári állásukat, valamint a munkaadó nevét és lakását, kinél tartózkodnak, azon sorozó járás, illetve község nevét, hol valamely okból a közös hadsereg vagy honvédség szolgálatából fölmentettek, továbbá azon évet, melyiktől a fölmentés számítandó, — folyó évi február hó végeig ide bejelenteni s végül az előzetes évben részükre kiszabva volt egyenes adók összegét hitelesen kimutatni.

Az e célra szükséges bevallási ivatek a városi tanács katonaeöszseírasi helyiségében (nagy-utca 519. sz. a. az I. emeleten) a hivatalos órák alatt átvehetők.

Brassó, 1886. évi január hó 12.
(32) 1—3 **A városi tanács.**

Sz. 6049/1885. (29) 2—3

Hirdetmény

a III. és IV. osztályu kereseti adó és tőkekamat-adó bevallásokat illetőleg.

A m. kir. pénzügyminiszteriumnak 1885. október hó 10-én 63475. sz. a. kelt magas rendelete folytán, az 1886. évi adó kivétele céljából a következő adózó felek, és pedig:

1. mindazok, kik a III. osztályu kereseti adó alá tartoznak, u. m. gyárosok, kereskedők és iparosok, bankárok, gyógyszerészek, orvosok, ügyvédek, mérnökök, bérlok stb. — általában mindazok, kik valamely haszonjövödelmező üzletet folytatnak, illetőleg ujonnan nyitottak s ezek után az 1884-ik évi adó kivetésénél az 1884, 1885. és 1886. iki 3 évre még nem adóztattak meg;

2. valamely határozott fizetést, nyugdíjat, kegyelem- vagy tiszteletbeli díjat élvező törvényhatósági, községi, felekezeti, társasági és magán hivatalnokok, könyveztők, pénzügyiokok s egyáltalában valamenynyien a IV. osztályu kereseti adó alá tartozó, 40 frtnál nagyobb havi fizetést élvező segédek és segédmunkások, tanárok, tanítók stb.

3. Azok, kik kamatélvezettel járó pénztőkekkel rendelkeznek, ezennel felszólíttatnak, az általuk kiállítandó adó-bevallásokra szükségelt adóbevallási ivateket az alóliit városi adóhivatalnál halasztás nélkül átvenni és azokat helyesen kitöltve legkésőbb 1886. január hó 15-ig ide ismét benyújtani.

Az 1. pont alatt említett azon adófizetők pedig, kik az 1884. évi megadóztatásuk után üzletüket, iparukat vagy esetleges vállalkozásukat beszüntették, figyelmeztetnek, miszerint ezen beszüntetést az alóliit városi adóhivatalnál vagy közvetlen a tek. kir. adófelügyelőségénél azonnal jelentsek be, nehogy azokért különben továbbra is megadóztassanak.

Brassó, 1885. decz. 31.

A városi adóhivatal.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

A farsangi évadra

(8) 7—15

báli-, menyasszonyi- és séta-ruhák (toilettek) a legújabb divat szerint, gyorsan és mérsékelt áron készülnek

Kovácsnai és Keresztesy

női divat-termükben

BRASSÓBAN (a főtéren)

Ugyanott nagy készletheben lévő satin mervelleux-ök, satin à Lyon és atlasok, selyem, bársony és plüschek; voile, crêpe és cachemirok fekete és minden divatos színekben; Matlace Chantilly (ujdonság!) oriental csipke szövetek és széles volanok; báli belépők és legyezók, virágok, chenilli, toll, arany, ezüst bouquetek és garnitúrák; rüsch, hattyu, szalag, ugy-szintén harisnyák és selyem keztyük minden estéli színekben előnyös áron kaphatók.

Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

PAPP FERENCZ

butorgyártó

ajánlja a nagyérdemü közönség szives figyelmébe Brassóban, a Czérna- és Nagy-utca sarkán lévő, dúsan felszerelt

butorraktárát.

Ugyanitt megrendelések mindennemü asztalos és kárpitos munkákra a legjutányosabb áron elfogadtatnak.

Diófaournirok négyszögláb 3 krért kaphatók.

Legjobb liszt,

kitünő ARADI gyártmány

a legjobb minőségben

s legolcsóbb árak mellett, nagyban és kicsinyben

csak a

FUCHS B. lisztraktár-

ban kapható,

Nagy-utca, Ridély-féle házban.

Midőn kérem a nagyérdemü közönséget, lisztstükségletét nálam fedezni, méltóztassék meggyőződni, hogy a helyi piacon a legjobb s legolcsóbb, jó hírnevü aradi liszttek biztosított minőségben csak alulírtnál kaphatók.

(31) 1—3

FUCHS B.

— Dúsan felszerelt raktár férfi- és női fehérneműekben —

J e l e n t é s!

Van szerencsém a nagyérd. közönség szives tudomására hozni, hogy az előbb Csorba és Gál (utóbb Bartha István) czég alatt fennállott RÓFÖS s DIVATÁRU KERESKEDEST vásár utján magamhoz váltottam, melyet a kereskedelmi törvényszékileg bejegyzett

ÁRPÁD LASKAI

czég alatt fogok tovább folytatni.

Több évi hely- s piaci ismereteim, valamint a szükséges alapok birtoka azon kellemes helyzetbe juttatnak, hogy a t. vevő közönség fokozott igényeinek mindenben s teljesen megfelelhessenek.

Támaszkodva fennebbire, bátorkodom a városi és vidéki n. érd. közönséget tisztelettel meghívni, hogy szükségletét divatos szövetek, flanell, fekete s színes cachmir, piquet, barchent, fehér s színes gradl, oxfordban, valamint a farsangi idényre lyoni satin, lyoni merveilleux, minden színű atlasz, selyem-pluche, gyapot s selyembársonyok, minden színű csipkék és ruche, báli legyezőkben stb. nálam méltóztassék fedezni, s biztosíthatom a n. é. közönséget, hogy ugy az áruk minősége, mint olcsósága, nemkülönben a legpontosabb kiszolgálás által törekedni fogok a legnagyobb meglegedést megérdemelni. Kiváló tisztelettel

(33) 1—4

Laskai Árpád.

Virággarnitúrák és csokrok minden színben.

A Resolvirszappan.

feltalálva és sajátkezűleg készítve Pichler Ferencz es. kir. közös hadsereg-beli főállatorvos által,

meggyógyít minden bőrhányt s kiütést mindennemü háziállatnak, mellőzi a lovak minden használati s szépség-hibáját, gyógyít különösen minden merevséget, akár friss, akár régi, s főleg mirigy s esontbajok, nemkülönben izom-gyulladások, nyereg- és szerszám-feldörzsölések ellen radikális orvosság.

A resolvir-szappan részben különféle alpesi növények s gyanták kivonatából készült s teljesen mentes minden kantharidaktól és más az egészségre ártalmas higanyból készült alkatrészekről.

A resolvir-szappan kiváló tulajdonai s gyors gyógyerejénél fogva több gazdasági egylet, állatorvos s számos földbirtokos által ismételtén kitüntető bizonyítványok s elismerő köszönő-levelek által lett kitüntetve.

1 darab Resolvirszappan 50 gr. nettosúlylyal, 10 beteg ló számára elegendő, 1 frt.
1 " " 120 " " 25 " " " " 2 frt 40 kr

Minden darab szappanhoz mellékeltek egy az illető ország nyelvén írt használati utasítás

Vezérügynökség minden világrész számára: Wasilewski és Pilaski-nál Varsóban.

Főraktár Magyarország számára: Török József gyógytára Budapest. — Főraktár Brassó és környéke részére: Hornung J. gyógytára; továbbá kapható Magyarország majd minden gyógytárában s vegyi-árak kereskedéseiben.

Minden utánzás megakadályozása céljából minden doboz resolvir-szappan el van látva az itt ábrázolt s törvényesen bejegyzett védjegyünkkel s saját külön jelzésünkkel (facsimil) **WASILEWSKI és PILASKI, (4) 7 10 Warsó**

A „Nro 1.” szálloda nagytermében terített asztalok mellett.

Chevalier ALDO MARTINI

tanár, ő Felsegeiknek a német császár, az olasz királynak, nemkülönben több külföldi udvari udvari büvésze,

Brassóban, a »Nro 1« termében ma csütörtökön 1886. január hó 14-én, a városi zenekar közreműködése mellett

(34) 1—*

rendkívül érdekes

családias estélyt

rendez.

Martini tanár, ki Európa, Amerika, India és Ausztrália legnevezetesebb városáiban tartott előadásokat, rendkívül érdekes estélyeivel mindenütt a legnagyobb feltűnést keltette.

S T E L L A,

a függő női fej, vagy az élő rejtély.

A legnagyobb ujdonság:

árnyék-silhouettek,

rendkívüli humorteljes mutatvány Martini tanár által. Eddig verseny nélkül.

Az előadás kezdete fél 8 órakor este.

Helyárak: 60 kr, elkülönített hely 1 frt.